

መዝሙር 12

ነገሩ ለዳዊት ዘደጋሪ አመ ኅልቁ ጸላእቱ

አፈቅረከ እግዚአብሔር በኃይል።

እግዚአብሔር ኃይል ወጸወንዩ ወመድኅንንዩ።

አምላኪዩ ወረዳኢዩ ወእትዌከል ቦቱ።

ምእመንዩ ወቀርነ ሕይወትዩ ወምስካይዩ።

እንተ ሶበ ጸዋዕከዎ ለእግዚአብሔር እድኅን እምፀርዩ።

አኅዘኒ ጸዕረ ሞት።

ወውሒዘ ዐመፃ ሆከኒ።

ዐገተኒ ጸዕረ ሲአል።

ወበጽሐኒ መሣግረ ሞት።

ሶበ ተመንድብኩ ጸዋዕከዎ ለእግዚአብሔር።

ወጸራሕኩ ኅበ አምላኪዩ።

ወሰምዐኒ በጽርሐ መቅደሱ ቃልዩ።

ወጸራሕዩን ቦአ ቅድሜሁ ውስተ እዘኒሁ።

ርዕደት ወድለቅለቀት ምድር።

ወአንቀልቀሉ መሠረታተ አድባር።

ተሀውኩ እስመ ተምረሁ እግዚአብሔር።

ዐርገ ጢስ እመዓቱ።

ወጸራሕኩ ኀብ አምላኪያ።

ወስምዐኔ በጽርሐ መቅደሱ ቃልየ።

ወጸራሕየኔ ቦአ ቅድሜሁ ውስተ እዘኔሁ።

ርዕደት ወድለቅለቀት ምድር።

ወአንቀልቀሉ መሠረታተ አድባር።

ተሀውኩ እስመ ተምምሁ እግዚአብሔር።

ዐርገ ጢስ እመዓቱ።

ወነደ እሳት እምቅድመ ገጹ።

ኀተወ አፍሐም እምኔሁ።

አጽነነ ሰማያተ ወወረደ።

ወቆባር ታሕተ እገሪሁ።

ተጽዕነ ላዕለ ኪሩቤል ወሰረረ።

ወሰረረ በክነፈ ነፋስ።

ወረሰየ ጽልመተ ምስዋር።

ወዐውደሂ ጽላሎቱ።

ጸልሙ ማያት በውስተ ደመናት።

ወእምብርሃነ ገጹ ጎለፉ ደመናት ቅድሜሁ።

በረድ ወአፍሐመ እሳት።

አንጐድጐድ እግዚአብሔር በሰማያት።

ወልዑል ወሀበ ቃሎ።

ፈኒው አሕጸሁ ወዘረዎሙ።

አብዝኝ መባርቅቲሁ ወሆኮሙ።

ወአስተርአዩ አንቅዕተ ማያት።

ወተከሥቱ መሠረታተ ዓለም።

እምተግሣድከ እግዚአ።

ወእምእስትንፋሰ መንፈሰ መዓትከ።

ፈኒው እምአርያም ወነሥአኒ።

ወተመጠውኒ እማይ ብዙኝ።

ወአድጎነኒ እምፀርየ ጽኑዓን።

ወእምጸላእትየ እስመ ይኔይሉኒ።

ወበጽሑኒ በዕለተ ምንዳቤየ።

ወኮነኒ እግዚአብሔር ምስካይየ።

ወአውፅአኒ ውስተ መርሕብ።

ወአድጎነኒ እስመ ይፈቅድኒ።

የዐሰየኒ እግዚአብሔር በከመ ጽድቅየ።

ወይፈድየኒ በከመ ንጽሐ እደውየ።

እስመ ዐቀብኩ ፍናዊሁ ለእግዚአብሔር።

ወኢአበሰኩ ለእምላኪየ።

እስመ ኩሉ ኩነኔሁ ቅድሚየ ውእቱ በኩሉ ጊዜ።

ወጽድቄኒ ኢርሕቀ እምኔየ።

ወእከውን ንጽሐ ምስሌሁ።

ወእትዐቀብ እምጎጢአትየ።

የዐሰየኝ ^ሣ **እግዚአብሔር** ^ሠ በከመ ጽድቅየ።
 ወይፈድየኝ ^ሣ በከመ ንጽሐ ^ሠ እደውየ።
 በቅድመ አዕይንቴሁ።
 ምስለ ጸድቅ ^ጣ ትጸድቅ።
 ወምስለ ብእሲ ^ጣ ንጹሐ ^ሣ ንጹሐ ^ሣ ትከውን።
 ወምስለ ኅሩይ ^ጣ ኅሩየ ^ሣ ትከውን።
 ወምስለ ጠዋይ ^ጣ ትጠዋ።
 እስመ አንተ ^ሣ እግዚአ ^ጣ ታድኅኖ ^ጣ ለሕዝብ ^ጣ ትሑት።
 ወታኅሰርሙ ^ሣ ለአዕይንተ ^ጣ ዕቡያን።
 እስመ አንተ ^ሣ ታበርህ ^ሣ ማኅቶትየ ^ሣ እግዚአ።
 አምላኪየ ^ሣ ያበርህ ^ሣ ጽልመትየ።
 እስመ ብከ ^ሣ እድኅን ^ጣ እመንሱት።
 ወበአምላኪየ ^ሣ እትዐደዋ ^ጣ ለአረፍት።
 ለአምላኪየሰ ^ሣ ንጹሐ ^ጣ ፍኖቱ።

ቃለ^ጣ እግዚአብሔር^ጣ ርሱን።

ወምእመኖሙ ውእቱ ለኩሎሙ እለ ይትዌከሉ ቦቱ።

መኑ ውእቱ አምላክ ዘእንበለ እግዚአብሔር።

ወመኑ እግዚአብሔር^ጣ ዘእንበለ አምላክነ።

እግዚአብሔር^ጣ ዘያቀንተኒ ንይለ።

ወረሲያ ንጹሐ ለፍኖትየ።

ዘያረትዎን ከመ ሀየል ለእገርየ።

ወያቀውመኒ ውስተ መልዕልት።

ዘይሜህሮን ጸብአ ለእደውየ።

ወረሲየ ቀስተ ብርት ለመዝራዕትየ።

ወወሀበኒ ምእመነ ለመድኅኒትየ።

ወየማንከ ተወክፈኒ።

ወትምህርትከ ዘያጸንዐኒ ለዝሉፉ።

ወተግሣጽከ ውእቱ ዘይሜህረኒ።

ወአርሐብከ መከየድየ በመትሕቴየ።

ወኢደክመ ሰኩናየ።

እዴግኖሙ ለፀርየ ወእእኅዘሙ።

ወኢይትመየጥ እሰከ አጠፍአሙ።

አመነድቦሙ ወኢይከሉ ቀዊሙ።

ወይወድቁ ታሕተ እገርየ።

ወታቀንተኒ ኀይለ በጸብእ።

ወአዕቀጽኩሙ ለኩሎሙ እለ ቆሙ ላዕሌየ በመትሕቴየ።

ወመጠውከኒ ዘባኖሙ ለፀርየ።

ወሠረውኩሙ ለጸላእትየ።

ዐውየዉ ወኀጥኡ ዘይረድአሙ።

ወኀበ እግዚአብሔር ኢሰምዖሙ።

አሐርጸሙ ከመ ጸበል ዘቅድመ ገጸ ነፋስ።

ወእከይዶሙ ከመ ጽንዡነ መርሕብ።

አድጎነኒ እምነቢሰ አሕዛብ።

ወትሠደመኒ ውስተ ርእሰ ሕዝብ።

ሕዝብ ዘኢየሱስ ተቀንሮ ሊተ።

ውስተ ምስማዕ እዝን ተሰጥወኒ።

ውሉደ ነኪር ሐሰወኒ።

ውሉደ ነኪር በልዩ።

ወሐንከሱ በፍኖቶሙ።

ሕያው እግዚአብሔር ወቡሩክ እምላኪ።

ወተለዐለ እምላክ መድኅኒት።

እምላኪ ያገብእ በቀል።

ወእግረረ ሊተ አሕዛብ በመትሕቴ።

ዘይባልሐኒ እምጸላእት ምንስዋን።

ወዘያሌዕለኒ እምእለ ቆሙ ላዕሌ።

እምብእሲ ገፋዒ ባልሐኒ።

በእንተዝ እንኒ ለከ በውስተ አሕዛብ እግዚአ፡
 ወእዜምር ለስምከ፡
 ዘያዑቢያ ለመድኅኒተ ንጉሥ፡
 ወይገብር ምሕረቶ ለመሲሐ፡
 ለዳዊት ወለዘርዑ እስከ ለዓለም፡